

KOMMUNISTISEEN INTERNATIONALEEN HYVÄKSYMISEN EHDOT

Kommunistisen Internationalen ensimmäinen perustava edustajakokous ei säätänyt tarkkoja ehtoja eri puolueiden III Internationaleen hyväksymistä varten. Ensimmäisen edustajakokouksen koollekutsumisen aikoihin useimmissa maissa oli vain kommunistisia *suuntia* ja *ryhmiä*.

Kommunistisen Internationalen II maailmankongressi kokoontuu toisenlaisissa oloissa. Nykyisin useimmissa maissa on jo kommunistisia *puolueita* ja *järjestöjä* eikä ainoastaan kommunistisia virtauksia ja suuntia.

Kommunistisen Internationalen puoleen kääntyy nykyisin yhä useammin puolueita ja ryhmiä, jotka vielä hiljan kuuluivat II Internationaleen ja haluavat nyt liittyä III Internationaleen, mutta jotka eivät ole asiallisesti muuttuneet kommunistisiksi. II Internationale on lopullisesti hajonnut. Nähdén, että II Internationalen tila on aivan toivoton, „keskustan” välipuolueet ja -ryhmät pyrkivät nojautumaan yhä enemmän lujittuvaan Kommunistiseen Internationaleen toivoen kuitenkin voivansa säilyttää sellaisen „autonomian”, joka soisi niille mahdollisuuden harjoittaa entistä opportunistista eli „keskustalaista” politiikkaa. Kommunistinen Internationale on tulemassa tiettyssä mielessä muotiin.

„Keskustan” eräiden johtavien ryhmien halu liittyä nyt III Internationaleen vahvistaa välillisesti sen, että Kommunistinen Internationale on saanut osakseen koko maailman valveutuneiden työläisten valtaenemmistön kannatuksen ja tulee päivä päivältä yhä suuremmaksi voimaksi.

Tietyissä olosuhteissa Kommunistista Internationalea voi uhata vaara, että sitä liestyttävät horjuvat ja selkä-

rangattomat ryhmät, jotka eivät ole vielä hylänneet II Internationalen ideologiaa.

Sitä paitsi eräissä suurissa puolueissa (Italia, Ruotsi), joissa enemmistö on kommunismin kannalla, on edelleenkin olemassa huomattava reformistinen ja sosialipasifistinen siipi, joka vain odottaa sopivaa hetkeä, jolloin se voi nostaa jälleen päänsä, alkaa sabotoida aktiivisesti proletaarista vallankumousta ja auttaa siten porvaristoa ja II Internationalea.

Ainoankaan kommunistin ei pidä unohtaa Unkarin Neuvostotasavallan opetuksia. Unkarin proletariaatti sai mak-saa kalliisti Unkarin kommunistien yhtymisestä reformis-tien kanssa.

Tämän vuoksi II maailmankongressi katsoo tarpeelli-seksi säätää aivan tarkat uusien puolueiden hyväksymisen ehdot ja samalla osoittaa niille puolueille, jotka on jo hyväksytty Kommunistiseen Internationaleen, niiden velvol-lisuudet.

Kommunistisen Internationalen II kongressi päättää: Kominternin jäsenysehdot ovat seuraavat:

* * *

1. Jokapäiväisen propagandan ja agitaation täytyy olla luonteeltaan todella kommunistista. Kaikkien puolueen hal-lussa olevien lehtien toimittajien pitää olla luotettavia kommunisteja, jotka ovat todistaneet olevansa uskollisia proletaarisen vallankumouksen asialle. Proletariaatin dik-tatuurista ei saa puhua tavanomaisena ulkoaopittuna mää-ritelmänä, vaan sitä on propagoitava niin, että jokainen tavallinen työmies, työläisnainen, sotamies ja talonpoika käsittäisi sen välttämättömyyden johtuvan niistä elävän elämän tosiasioista, joita lehdistömme panee järjestelmälli-sesti merkille päivästä toiseen. Sanomalehtien palstoilla, kansankokouksissa, ammattiliitoissa, osuustoimintajärjes-töissä — kaikkialla, minne III Internationalen kannattajat voivat päästä, on paljastettava järjestelmällisesti ja armotta ei ainoastaan porvaristo, vaan myös sen apurit, kaikenkarvaiset reformistit.

2. Jokainen järjestö, joka haluaa kuulua Kominterniin, on velvollinen *syryyttämään* suunnitelmallisesti ja järjes-telmällisesti vähänkään vastuunalaisilta paikoilta työväen-

liikkeessä (puoluejärjestö, toimituskunta, ammattiliitto, parlamenttiryhmä, osuuskunta, kunnallishallitus) reformistit ja „keskustan” kannattajat ja nostamaan heidän tilalleen luotettavia kommunisteja — arkailematta sitä, että alkuaikoina joudutaan toisinaan nostamaan „kokeneen” toimihenkilön tilalle rivityöläinen.

3. Kaikissa niissä maissa, joissa kommunistit piiritys-tilan tai poikkeuslakien vuoksi eivät voi harjoittaa kaikkea toimintaansa legaalisesti, legaalisen ja illegaalisen toiminnan yhdistäminen on ehdottoman välttämätöntä. Luokkataistelu on melkein kaikissa Euroopan ja Amerikan maissa siirtymässä kansalaissodan vaiheeseen. Tällaisessa tilanteessa kommunistit eivät voi luottaa porvarilliseen laillisuuteen. Heidän täytyy luoda *kaikkialla* rinnakkainen illegaalinen koneisto, joka ratkaisevalla hetkellä voi auttaa puoluetta täyttämään velvollisuutensa vallankumousta kohtaan.

4. Sotaväen keskuudessa on harjoitettava voimaperäistä ja järjestelmällistä propagandaa ja agitaatiota ja perustettava kommunistisia järjestösoluja jokaisessa sotajoukko-osastossa. Tätä työtä kommunistit joutuvat tekemään suurimmalta osaltaan illegaalisesti, mutta siitä kieltäytyminen olisi vallankumouksellisen velvollisuuden kavaltamista ja yhteensopimatonta III Internationaleen kuulumisen kanssa.

5. Maaseudulla on harjoitettava järjestelmällisesti ja suunnitelmallisesti agitaatiota. Työväenluokka ei voi varmistaa voittoa, ellei sen puolella ole vaikkapa osa maataloustyöläisistä ja talonpoikaisköyhälistöstä ja ellei se ole politiikallaan neutralisoinut osaa muusta maalaisväestöstä. Kommunistisella toiminnalla maaseudulla on nykykaudella ensiarvoinen merkitys. Sitä tulee harjoittaa etupäässä vallankumouksellisten *työläiskommunistien* välityksellä, joilla on yhteyksiä maaseutuun. Tästä työstä kieltäytyminen tai sen uskominen puolireformistien epäluotettaviin käsiin merkitsee proletaarisesta vallankumouksesta kieltäytymistä.

6. Jokainen puolue, joka haluaa kuulua III Internationaleen, on velvollinen paljastamaan suoranaisen sosialipatriotismien ohella myös sosialipasifismin vilpillisyyden ja ulkokultaisuuden: todistamaan järjestelmällisesti työläisille, että ilman kapitalismin vallankumouksellista kukistamista

mitkään kansainväliset sovinto-oikeudet, mitkään puheet aseistuksen supistamisesta, mikään Kansainliiton „demokraattinen” uudestijärjestely ei pelasta ihmiskuntaa uusilta imperialistisilta sodilta.

7. Puolueet, jotka haluavat kuulua Kommunistiseen Internationaleen, ovat velvollisia tunnustamaan välttämättömäksi täydellisen ja ehdottoman pesäeron reformismista ja „keskustan” politiikasta ja propagoimaan tätä pesäeroa puolueen laajojen jäsenpiirien keskuudessa. Ilman sitä ei voi olla johdonmukaista kommunistista politiikkaa.

Kommunistinen Internationale vaatii ehdottomasti ja kategorisesti, että tämä pesäero tehdään mitä lyhimmän ajan sisällä. Kommunistinen Internationale ei voi sietää sitä, että ilmeisillä reformisteilla, esim. sellaisilla kuin Turati, Modigliani y.m., olisi oikeus pitää itseään III Internationalen jäseninä. Sellainen järjestys johtaisi siihen, että III Internationale tulisi suuressa määrin muistuttamaan tuhoutunutta II Internationalea.

8. Siirtomaita ja sorrettuja kansallisuuksia koskevassa kysymyksessä on niiden maiden puolueilla, joiden porvaristo omaa noita siirtomaita ja sortaa muita kansoja, oltava erittäin tarkka ja selvä linja. Jokainen puolue, joka haluaa kuulua III Internationaleen, on velvollinen paljastamaan armotta „omien” imperialistiensa vehkeilyt siirtomaissa, tukemaan kaikkea siirtomaiden vapausliikettä tosineilla eikä vain sanoissa, vaatimaan kotimaansa imperialistien karkottamista noista siirtomaista, juurruttamaan oman maansa työläisten sydämiin todella veljellistä suhtautumista siirtomaiden ja sorrettujen kansojen työtätekevään väestöön ja harjoittamaan järjestelmällistä agitaatiota omien sotajoukkojensa keskuudessa siirtomaakansojen kaikkinaista sortamista vastaan.

9. Jokainen puolue, joka haluaa kuulua Kommunistiseen Internationaleen, on velvollinen harjoittamaan järjestelmällistä ja voimaperäistä kommunistista toimintaa ammattiliitoissa, osuustoimintajärjestöissä ja muissa työväen joukkojärjestöissä. Noiden liittojen sisällä täytyy muodostaa kommunistisoluja, joiden on pitkäaikaisella ja sitkeällä työllään voitettava ammattiliitot kommunismin asian kannalle. Näiden solujen täytyy jokapäiväisen työnsä kulussa paljastaa joka askeleella sosialipatrioottien petturuus ja

„keskustan” horjunnat. Näiden kommunistisoluhen tulee olla täydellisesti puolueen alaisia.

10. Kommunistiseen Internationaleen kuuluva puolue on velvollinen käymään päättäväistä taistelua keltaisten ammattiliittojen Amsterdamin „internationalea” vastaan. Sen on voimaperäisesti propagoitava ammatillisesti järjestyneiden työläisten keskuudessa Amsterdamin keltaisesta internationalesta erkanemisen välttämättömyyttä. Sen on kaikin keinoin tuettava Kommunistisen Internationalen kannalle asettuneiden punaisten ammattiliittojen syntyvää kansainvälistä yhtymää.

11. Puolueet, jotka haluavat kuulua Kommunistiseen Internationaleen, ovat velvollisia tarkistamaan parlamenttiryhmiensä kokoonpanon, erottamaan niistä epäluotettavat ainekset, alistamaan nämä ryhmät todella eikä vain muodollisesti puolueidensa Keskuskomitean alaiseksi, vaatimaan jokaiselta parlamentin kommunistiedustajalta, että hän palvelee kaikella työllään todella vallankumouksellisen propagandan ja agitaation etuja.

12. Aivan samoin myös lehdistö ja muut kirjalliset julkaisut ja kaikki kustantamot täytyy alistaa täydellisesti puolueen Keskuskomitean alaisiksi siitä riippumatta, onko puolue yleensä kyseisellä hetkellä legaalinen vai illegaalinen; ei saa sallia, että kustantamot käyttäen autonomiaansa väärin harjoittaisivat politiikkaa, joka ei ole täysin puolueen politiikan mukaista.

13. Kommunistiseen Internationaleen kuuluvien puolueiden täytyy rakentua demokraattisen *sentralismin* periaatteen mukaisesti. Nykyisellä kärkevän kansalaissodan kaudella kommunistinen puolue voi täyttää velvollisuutensa vain siinä tapauksessa, että se on järjestetty mahdollisimman sentralisoidusti, että siinä vallitsee rautainen, sotilaskuria lähentelevä kuri ja että sen puoluekeskus on laajat valtuudet omaava arvovaltainen elin, joka nauttii puolueen jäsenten yleistä luottamusta.

14. Niissä maissa, joissa kommunistit toimivat legaalisti, kommunististen puolueiden täytyy suorittaa puoluejärjestöjen jäsenistön ajoittaisia puhdistuksia (uusintaluteloiteja) puhdistukseen puolueen järjestelmällisesti niistä pikkuporvarillisista aineksista, joita ehdottomasti lyötyäyty sen mukaan.

15. Jokainen puolue, joka haluaa kuulua Kommunistiseen Internationaleen, on velvollinen tukemaan uhrautuvasti jokaista Neuvostotasavaltaa sen taistelussa vastavallankumouksellisia voimia vastaan. Kommunististen puolueiden on harjoitettava johdonmukaista propagandaa sen puolesta, että työläiset kieltäytyisivät kuljettamasta Neuvostotasavaltojen vihollisille tarkoitettuja sotatarvikkeita, harjoitettava legaalista tai illegaalista propagandaa niiden sotajoukkojen keskuudessa, joita lähetetään kukistamaan työläisten tasavaltoja, j.n.e.

16. Puolueet, joilla on yhä vanha sosialidemokraattinen ohjelma, ovat velvolliset tarkistamaan ohjelmansa mahdollisimman lyhyen ajan sisällä ja laatimaan uuden, maansa erikoisia oloja vastaavan kommunistisen ohjelman Kommunistisen Internationalen päätösten hengessä. Jokaisen Kommunistiseen Internationaleen kuuluvan puolueen ohjelma tulee sääntöjen mukaan vahvistaa Kommunistisen Internationalen sääntömääräisessä kongressissa tai sen Toimeenpanelessa Komiteassa. Siinä tapauksessa, että Kommunistisen Internationalen Toimeenpaneva Komitea ei vahvista jonkin puolueen ohjelmaa, tällä puolueella on oikeus vedota Kommunistisen Internationalen kongressiin.

17. Kaikki Kommunistisen Internationalen edustajakokousten päätökset samoin kuin sen Toimeenpanevan Komitean päätökset ovat velvoittavia kaikille Kommunistiseen Internationaleen kuuluville puolueille. Kommunistisen Internationalen, joka toimii mitä kärkevimmän kansalaisodan oloissa, täytyy olla rakenteeltaan paljon sentralisoidumpi kuin oli II Internationale. Samalla Kommunistisen Internationalen ja sen Toimeenpanevan Komitean täytyy kaikessa toiminnassaan ottaa luonnollisesti huomioon ne mitä erilaisimmat olot, joissa eri puolueet joutuvat taistelemaan ja toimimaan, ja tehdä yleisesti velvoittavia päätöksiä vain niistä kysymyksistä, joista sellaiset päätökset voidaan tehdä.

18. Kaiken tämän johdosta kaikkien puolueiden, jotka haluavat kuulua Kommunistiseen Internationaleen, täytyy muuttaa nimensä. Jokaisen puolueen, joka haluaa kuulua Kommunistiseen Internationaleen, täytyy nimittää itseään sen ja sen maan *kommunistiseksi* puolueeksi (III Kommunistisen Internationalen osastoksi). Kysymys nimestä ei ole pelkästään muodollinen, vaan myös hyvin tärkeä poliit-

tinen kysymys. Kommunistinen Internationale on julistanut päättäväisen sodan koko porvarilliselle maailmalle ja kaikille keltaisille sosialidemokraattisille puolueille. Välttämätöntä on, että jokainen tavallinen työtätekevä ihminen käsittäisi aivan selvästi, mikä ero on kommunististen puolueiden ja työväenluokan lipun kavaltaneiden vanhojen virallisten „socialidemokraattisten” tai „socialististen” puolueiden välillä.

19. Kommunistisen Internationalen Toisen maailman-kongressin päätyttyä kaikkien puolueiden, jotka haluavat kuulua Kommunistiseen Internationaleen, on mahdollisimman lyhyen ajan sisällä kutsuttava koolle puolueensa ylimääräinen edustajakokous hyväksyäkseen siinä virallisesti koko puolueen nimessä ylläesitettyt velvoitukset.

Julkaistu heinäkuussa 1920
